

תת"ע (עכו) 2434-08-24 - מחמוד מוסלח נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2434-08-24 - מחמוד מוסלח נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2434-08-24

מחמוד מוסלח

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 06.11.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 12.11.2024.

טענות הצדדים

המבקש טען כי לא התייצב לדיון מאחר וסבר באמת ובתמים כי הדיון קבוע ליום 07.11.2024 ולא ליום

06.11.2024, וכך גם רשם ביומנו; המבקש טען כי עסקין בטעות כנה ואמיתית וכי המבקש גילה אודות שפיטתו

בהעדרו עת התקשר למרכז המידע של בתי המשפט לצורך בירור אם הדיונים מתקיימים חרף המצב הביטחוני.

המבקש הוסיף כי הותרת פסק הדין על כנו עלול לגרום לו לעיוות דין היות והרכב בו נהג שייך לחברת השכרה ולכן לא

ידע אודות פקיעת רישיון הרכב; כן טען המבקש כי בידיו מסמכים וראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי

התוצאה. המבקש ציין כי הוא סייר בחברת שמירה כך שרישיון הנהיגה שלו הוא מקור פרנסתו בהיותו מפרנס יחיד

להוריו.

בסיפא של הבקשה הלין המבקש על שפיטתו בהעדר מקום שעסיקן באי התייצבות ראשונה לדיון.

המשיבה התנגדה בתגובתה להארכת המועד להישפט וטענה כי לא צוינה כל טענה או נסיבה מיוחדת המצדיקה את

ביטול פסק הדין; עוד טענה המשיבה כי המבקש זומן כדן, חזקת המסירה לא נסתרה וכי המבקש עשה דין לעצמו

ובזבז זמן שיפוטי יקר.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. המבקש קיבל את ההזמנה לדיון ביד ועל כן זומן כדן; טענתו של המבקש כי עסקין בטעות כנה ברישום מועד הדיון אין בה כדי להועיל לו ולהביא לקבלת בקשתו. נקבע זה מכבר בפסיקה כי שכחה או טעות - גם אם הן נובעות מתום לב, אינן מהוות נסיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון (ראה לעניין זה דבריו של כב' הנשיא שמגר (כתוארו דאז) בר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.08.1985) לפיהם:

"מקרי אי-ההתייצבות הם רבים מדי, מכדי שטענת השכחה כפשוטה תהפוך לעילה מספקת לביטולו של פסק הדין, שניתן בהעדרו של הנאשם עקב אי-התייצבותו".

אמנם המבקש טען כי עסקין בטעות ולא בשכחה אולם לדידי כוחם של הדברים האמורים לעיל יפה גם במקרה בו עסקין; משכך, לא ניתן לקבל את טענת המבקש בדבר קיומה של נסיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו.

המבקש טען כי הרכב הושכר על ידו ובשל כך לא נודע לו כי רישיון הרכב פקע; יחד עם זאת עסקין בעבירה המחייבת יסוד נפשי מסוג "אחריות קפידה", לפיכך אי ידעת המבקש בדבר פקיעת רישיון הרכב אינה מעלה ואינה מורידה; זאת ועוד, מצופה היה מהמבקש לצרף חוזה השכרה כדי להוכיח את אמיתות טענתו, אולם המבקש לא צירף כל מסמך המלמד כי אכן עסקין ברכב מושכר; לפיכך, מקום שעסקין בטענה אשר נטענה בעלמא, לא ניתן לייחס לטענה זו משקל של ממש.

זאת ועוד, אף אם הייתי מקבלת את טענת המבקש לפיה עסקין ברכב מושכר, הרי שעדיין חובה היה על המבקש לערוך בירור אודות תקינות הרכב אשר נמסר לידי; יפים בעניין זה דבריה של כב' השופטת נאור ברע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' אוחנה (ניתן ביום 25.06.2007) שם נקבע כי עבירות רבות דיני התעבורה "הן עבירות שתכליתן לקבוע את סטנדרט ההתנהגות של נוהג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו", בהמשך נקבע כי "הדרישה שהנוהג ברכב יהיה אחראי לבדוק האם הרכב בו הוא נוהג הוא תקין, שמיש ובעל הרשאה לנסוע בכבישים היא דרישה סבירה וראויה".

עוד נקבע כי בשונה ממשטר "האחריות המוחלטת", מקום שעסקין בעבירות מסוג אחריות קפידה, ניתן יהא לסתור את היסוד הנפשי דרך הוכחה כי האדם עשה כל שניתן כדי למנוע את ביצוע העבירה, כאמור בהוראת סעיף 22(ב) לחוק העונשין; וכי די בבירור קצר עם בעל הרכב לצורך העניין כאשר אין זו הטלת דרישה שהציבור לא יכול לעמוד בה.

בעניינינו, לא ניתן ללמוד מהבקשה כי המבקש ערך בירור כלשהו עם בעל הרכב לגבי תקינות הרכב. לפיכך, משלא הציג המבקש ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה אין מקום להיעתר לבקשה (ראה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018)).

בשולי ההחלטה, ובזיקה לטענת הנאשם לפיה לא היה מקום לשפוט אותו בהעדר מקום שמדובר בישיבה ראשונה, אני רואה לנכון לציין כי לא קיים כל פגם חוקי בשפיטת נאשם שלא התייצב לדיון בעניינינו, אף אם דובר באי התייצבות ראשונה. בתי המשפט לתעבורה עמוסים לעיפה, מקרי אי ההתייצבות לדיונים הם רבים, ואף רבים מדי, ואין לנאשם זכות קנויה לדחות את הדיונים בעניינו עד אשר יואיל בטובו להתייצב לדיונים.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.